

اخبار

روبو عددی نیست

وزیر امور خارجه پیشین ایران در واکنش به اظهارات ضدایرانی اخیر مارکو رویبو، این سخنان را تلاشی غیرعلمی و سخیف برای روایت‌سازی از یک «دشمنی تمدنی» میان غرب و ایران توصیف کرد و گفت طراحان این ادعاها در حال بازیافت ایده‌های دهه ۹۰ میلادی هستند.

محمود جواد ظریف در حاشیه نشست روز شنبه در دانشکده مطالعات جهان در جمع خبرنگاران، در پاسخ به سوالی درباره اهداف مارکو رویبو، وزیر خارجه آمریکا از طرح ادعاهای تاریخی علیه ایران و تلاش برای ایجاد ایران‌هراسی، به تحلیل رویکرد تیم سیاست خارجی دولت جدید آمریکا پرداخت. او در پاسخ به سوالی درباره اظهارات رویبو و اینکه «آیا در چنین شرایطی توافق با آمریکا ممکن است یا خیر»، تصریح کرد: اولاً که به نظر من آقای رویبو از جناح ضد مذاکره در آمریکا است و دنبال اهداف خودش است. همه آمریکا یکی نیستند؛ کسانی هستند که نظر دیگری دارند. اما آقای رویبو که خودش عددی نیست؛ آن کسی که برایش سخنرانی را نوشته هم سواد نداشته است.

ظریف در پاسخ به این سوال که آیا ایران‌هراسی می‌تواند مبنای تازه‌ای برای حمله به ایران باشد؟ گفت: خیر، این تلاشی است برای یک روایت‌سازی از دشمنی جهان غرب با ایران به عنوان یک «دشمنی تمدنی». در واقع دارند حرف‌هایی که در دهه ۹۰ آقای هانتینگتون گفت را بازیافت می‌کنند. البته در سطحی خیلی سخیف و غیرعلمی دارند چنین تلاشی انجام می‌دهند. همانطور که عرض کردم، آقای رویبو که هیچ، کسی که سخنرانی او را نوشته هم نفهمیده چه گفته است.

پوتین دیدگاه‌های ایران را به ترامپ منتقل کرد

سخنگوی کرملین اعلام کرد ولادیمیر پوتین با هماهنگی مسعود پرتشکیان، دیدگاه ایران درباره راه‌حل احتمالی مناقشه با آمریکا را به دونالد ترامپ انتقال کرده است.

به گزارش اسپوتنیک، دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین روز شنبه اعلام کرد ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در تماس تلفنی با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا دیدگاه طرف ایرانی درباره راه‌حل احتمالی مناقشه میان تهران و واشنگتن را منتقل کرده است.

پسکوف گفت پوتین در حاشیه نشست سران کشورهای مستقل مشترک‌المنافع و اجلاس زیست‌محیطی دریای خزر در ترکمنستان، دو بار با مسعود پرتشکیان، رئیس‌جمهور ایران دیدار کرد. به گفته او، پوتین در یکی از این دیدارها به پزشکیان اطلاع داد که قرار است با ترامپ تماس تلفنی داشته باشد.

سخنگوی کرملین افزود: پوتین پس از هماهنگی با رئیس‌جمهور ایران، دیدگاه تهران درباره راه‌حل احتمالی مناقشه را به رئیس‌جمهور آمریکا منتقل کرد. ترامپ روز جمعه اعلام کرده بود که گفت‌وگویی تلفنی و یوری اوشاکوف، دستیار رئیس‌جمهور روسیه، نیز پیش‌تر گفته بود بخش قابل توجهی از این تماس به بررسی چشم‌انداز حل‌وفصل مناقشه اوکراین اختصاص داشته است.

به گزارش یورونیوز، ترامپ روز جمعه پس از گفت‌وگو با پوتین اعلام کرد روسیه موافقت کرده است فوراً بیش از ۳۰۰ هزار تن گازوئیل وارد بازارهای آمریکا و جهان کند. براساس اظهارات رئیس‌جمهوری آمریکا، ۵۰۰ هزار تن دیگر در ماه نوامبر و یک میلیون تن نیز پس از آن عرضه خواهد شد. ترامپ همچنین از امکان عرضه سه میلیون تن دیگر سخن گفته که تحقق آن به وضعیت پالایشگاه‌های روسیه بستگی دارد. همزمان وزارت خزانه‌داری آمریکا مجوزی موقت صادر کرده که امکان واردات گازوئیل روسیه را تا هفتم آوریل ۲۰۲۷ فراهم می‌کند.

اهمیت این تصمیم زمانی روشن‌تر می‌شود که وضعیت بازار انرژی آمریکا مورد توجه قرار گیرد. براساس گزارش رویترز، قیمت گازوئیل در این کشور از زمان آغاز جنگ آمریکا و اسرائیل با ایران حدود ۷۰ درصد افزایش یافته و به میانگین ۶ دلار و ۲۸ سنت برای هر گالن رسیده است. این افزایش قیمت، فشار سنگینی بر بخش حمل‌ونقل، کشاورزی و صنایع آمریکا وارد کرده؛ بخش‌هایی که گازوئیل یکی از مهم‌ترین نهادهای فعالیت آنها محسوب می‌شود.

برخلاف بنزین که افزایش قیمت آن بیشتر در هزینه رفت‌وآمد خانوارها نمایان می‌شود، گرانی گازوئیل مستقیماً بر هزینه جابه‌جایی کالا، تولیدمواد غذایی و فعالیت واحدهای صنعتی اثر می‌گذارد. در نتیجه، افزایش بهای این فرآورده نفتی می‌تواند به رشد قیمت بسیاری از کالاهای مصرفی منجر شود. این همان مسئله‌ای است که دولت ترامپ در آستانه انتخابات سوم نوامبر با آن روبه‌رو شده است.

کاخ سفید پیش از توافق با روسیه نیز اقداماتی برای کنترل قیمت سوخت انجام داده بود؛ از تلاش برای آزادسازی ذخایر اضطراری گرفته تا تسهیل استفاده از گازوئیل معاف از مالیات در بخش حمل‌ونقل. با این حال، این اقدامات نتوانستند افزایش قیمت‌ها را به شکل محسوسی مهار کنند. اکنون ترامپ امیدوار است ورود گازوئیل روسیه، دست‌کم بخشی از فشار بازار را کاهش دهد و پیش از انتخابات، نشانه‌ای از بهبود وضعیت اقتصادی به رأی‌دهندگان ارائه کند.

اما تصمیم رئیس‌جمهوری آمریکا تناقض آشکاری با سیاست تحریمی واشنگتن دارد. به نوشته خبرگزاری آسوشیتدپرس، ترامپ تنها یک ماه پیش قانونی را امضا کرده بود که هدف آن تشدید فشار بر بخش انرژی روسیه و محدود کردن منابع مالی جنگ این کشور در اوکراین بود. اکنون همان دولت با صدور مجوز واردات گازوئیل، بخشی از محدودیت‌های تجاری علیه مسکو را کنار گذاشته است.

این چرخش بیش از هر چیز نشان می‌دهد که سیاست تحریم، هرچند ابزاری برای اعمال فشار اقتصادی بر رقیاست، در شرایط بحران می‌تواند با نیازهای داخلی کشور تحریم‌کننده در تعارض قرار گیرد. آمریکا تا زمانی بر محدود کردن صادرات انرژی روسیه تأکید داشت که هزینه این سیاست برای اقتصاد داخلی قابل تحمل بود؛ اما افزایش قیمت

سوخت، محاسبات واشنگتن را تغییر داده است. در سوی دیگر این معادله، پوتین قرار دارد که توافق تازه می‌تواند برای او دستاوردی اقتصادی و سیاسی به همراه داشته باشد. روسیه در ماه‌های گذشته به دلیل حملات پهنپادی اوکراین به پالایشگاه‌های خود و محدودیت ظرفیت تولید، صادرات گازوئیل را کاهش داده بود. با این حال، توافق با آمریکا فرصتی فراهم می‌کند تا مسکو بخشی از فرآورده‌های نفتی خود را روانه بازار کند و از فشار محدودیت‌های صادراتی بکاهد.

آسوشیتدپرس به نقل از کارشناسان انرژی گزارش داده است که این توافق احتمالاً بیش از آنکه به کاهش محسوس قیمت گازوئیل در آمریکا کمک کند، برای روسیه سودآور خواهد بود. به اعتقاد این کارشناسان، ورود محموله‌های روسی لزوماً به معنای افزایش چشمگیر عرضه جهانی نیست؛ زیرا بخشی از آن می‌تواند صرفاً جایگزین محموله‌هایی شود که پیش‌تر به بازارهای دیگر ارسال می‌شدند. در چنین شرایطی، مسکو این فرصت را یافته است که ضمن کسب درآمد، اهمیت خود را در بازار جهانی انرژی دوباره به نمایش بگذارد. این مسئله برای پوتین، آن هم در شرایطی که جنگ

«ابتکار» از توافق سوختی میان ترامپ و پوتین گزارش می‌دهد

چرخش واشنگتن به سمت مسکو

در حالی که واشنگتن طی چهار سال گذشته تلاش کرده با محدود کردن درآمد‌های نفتی روسیه، هزینه جنگ اوکراین را برای مسکو افزایش دهد، اکنون دونالد ترامپ برای مهار بحران سوخت در آمریکا دست به دامان ولادیمیر پوتین شده است. توافق تازه رؤسای جمهوری دو کشور برای عرضه گازوئیل روسیه به بازارهای آمریکا و جهان، تنها یک معامله تجاری نیست؛ بلکه نشانه‌ای از تغییر محاسبات اقتصادی و سیاسی کاخ سفید در شرایطی است که افزایش قیمت انرژی، نارضایتی رأی‌دهندگان آمریکایی را تشدید کرده و انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره نیز نزدیک شده است.

ترامپ

می‌خواهد پیش

از انتخابات

نشان دهد برای

کاهش قیمت‌ها

از هیچ گزینه‌ای

صرف‌نظر

نمی‌کند؛ حتی

اگر این گزینه به

معنای همکاری

اقتصادی با

کشوری باشد

که واشنگتن

همزمان آن را

تحت تحریم

قرار داده است

با ورود چند محموله گازوئیل روسیه برطرف شوند. افزون بر این، جزئیات پرداخت‌ها و زمان دقیق ورود محموله‌ها نیز همچنان روشن نیست. از این منظر، توافق ترامپ و پوتین را باید بیش از آنکه راه‌حلی قطعی برای بحران سوخت دانست، تلاشی برای مدیریت کوتاه‌مدت فشارهای اقتصادی و سیاسی ارزیابی کرد. رئیس‌جمهوری آمریکا می‌خواهد پیش از انتخابات نشان دهد برای کاهش قیمت‌ها از هیچ گزینه‌ای صرف‌نظر نمی‌کند؛ حتی اگر این گزینه به معنای همکاری اقتصادی با کشوری باشد که واشنگتن همزمان آن را تحت تحریم قرار داده است.

آنچه این توافق را مهم می‌کند، صرفاً حجم گازوئیل صادراتی روسیه نیست، بلکه تغییری است که در موازنه میان اقتصاد و سیاست خارجی آمریکا آشکار شده است. ترامپ برای مهار هزینه‌های داخلی به انعطاف در برابر مسکو روی آورده و پوتین نیز توانسته از بحران انرژی به فرصتی برای تقویت موقعیت خود تبدیل کند. هنوز معلوم نیست این معامله قیمت سوخت را در آمریکا کاهش دهد، اما روشن است که بحران انرژی، سیاست تحریمی واشنگتن را با آزمونی جدی روبه‌رو کرده است.

اوکراین همچنان ادامه دارد، اهمیت ویژه‌ای دارد. طبیعی است که چنین توافقی با واکنش منفی کی‌یف روبه‌رو شود. ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین، به نوشته یورونیوز، تصمیم ترامپ را هدی‌ه‌ای به پوتین توصیف کرده و هشدار داده است که فراهم کردن امکان فروش فرآورده‌های نفتی روسیه، منابع مالی بیشتری برای ادامه جنگ در اختیار مسکو قرار می‌دهد. نگرانی اوکراین تنها به درآمد احتمالی روسیه محدود نیست. کی‌یف طی ماه‌های گذشته تلاش کرده با هدف قرار دادن زیرساخت‌های انرژی روسیه، هزینه ادامه جنگ را افزایش دهد. اکنون توافق واشنگتن و مسکو می‌تواند بخشی از آثار این فشار را کاهش دهد. رویترز نیز گزارش داده که ترامپ از حملات اوکراین به پالایشگاه‌های روسیه انتقاد کرده و آنها را یکی از عوامل افزایش قیمت جهانی سوخت دانسته است.

با این همه، هنوز مشخص نیست توافق تازه تا چه اندازه در مهار قیمت‌ها موفق خواهد بود. کارشناسان منتقدان احتمال در جریان انرژی خاورمیانه، محدودیت ظرفیت پالایشگاهی و کاهش عرضه فرآورده‌های نفتی، مشکلاتی نیستند که صرفاً

ریاض در تنگنای جنگ تازه

«ابتکار» از تازه‌ترین تحولات جنگ در یمن گزارش می‌دهد

تحولات تازه یمن نشان می‌دهد درگیری میان عربستان سعودی و نیروهای انصارالله بار دیگر به مرحله خطرناکی رسیده است؛ مرحله‌ای که در آن نه‌تنها مناطق مرزی، بلکه فرودگاه‌ها، تأسیسات نفتی و مسیرهای راهبردی دریایی نیز در معرض حملات قرار گرفته‌اند. حملات غریبی‌مستان به مناطق مختلف یمن و انتشار تصاویر مربوط به حمله به میدان نفتی الغوار، بزرگ‌ترین میدان نفتی عربستان، این احتمال را تقویت کرده که دور تازه درگیری‌ها از محدوده نبردهای زمینی فراتر رفته و به تقابل بر سر زیرساخت‌های اقتصادی دو طرف تبدیل شود.

براساس گزارش خبرگزاری سبأ، جنگنده‌های عربستان روز شنبه در شش نوبت منطقه عبس در استان حجه واقع در شمال غرب یمن را هدف قرار دادند که بر اثر آن دست‌کم سه نفر زخمی شدند. همچنین تأسیسات وابسته به شرکت نفت یمن در منطقه باجل استان الحیدده بمباران شد. مهر در ادامه گزارش داده که حملات موشکی عربستان به مناطق مختلف استان صعده نیز گسترش یافته و بخشی از زیرساخت‌های مخابراتی این استان هدف قرار گرفته

مخابراتی و حمل‌ونقل یمن می‌تواند در پی افزایش فشار بر انصارالله باشد، اما چنین راهبردی خطر گسترش حملات متقابل به تأسیسات حساس عربستان را نیز افزایش می‌دهد. تجربه سال‌های گذشته نشان داده که زیرساخت‌های انرژی این کشور، با وجود برخورداری از سامانه‌های دفاعی پیشرفته، در برابر حملات موشکی و پهپادی کاملاً مصون نیستند.

از سوی دیگر، حملات گزارش‌شده به منطقه باب‌المندب نیز اهمیت راهبردی ویژه‌ای دارد. این تنگه یکی از مسیرهای اصلی اتصال دریای سرخ به خلیج عدن و اقیانوس هند است و هرگونه تشدید درگیری در اطراف آن می‌تواند بر امنیت کشتیرانی و هزینه حمل‌ونقل دریایی تأثیر بگذارد. در شرایطی که بازار جهانی انرژی با ناطمینانی‌های متعددی روبه‌روست، گسترش بحران به این منطقه ممکن است فشار تازه‌ای بر تجارت بین‌المللی وارد کند.

برای عربستان، ادامه این روند با هزینه‌های سیاسی و اقتصادی همراه خواهد بود. ریاض طی سال‌های گذشته تلاش کرده ضمن حفظ نفوذ خود در یمن، از گرفتار شدن دوباره در یک جنگ فرسایشی جلوگیری کند. اکنون گسترش حملات هوایی و احتمال هدف قرار گرفتن زیرساخت‌های نفتی این کشور، محاسبات امنیتی آن را دشوارتر کرده است.

در مقابل، انصارالله نیز با فشار نظامی تازه‌ای مواجه است و تداوم درگیری‌ها می‌تواند وضعیت انسانی و اقتصادی یمن را وخیم‌تر کند. بنابراین تحولات اخیر از شکل‌گیری مرحله‌ای پرخطر در بحران یمن حکایت دارد؛ مرحله‌ای که در آن تأسیسات نفتی و مسیرهای تجاری به نقاط حساس تقابل تبدیل شده‌اند. اگر روند حملات ادامه پیدا کند، پیامدهای آن دیگر به مرزهای یمن محدود نخواهد ماند و امنیت انرژی و کشتیرانی منطقه را نیز تحت تأثیر قرار خواهد داد.

وقتی ترامپ از عدم دریافت جایزه عصبانی می‌شود

بازنده خشمگین صلح نوبل

برداشتی که موفقیت را در قدرت سیاسی، توافق‌های مقطعی و نقش رهبران جست‌وجو می‌کند و برداشتی که بر حقوق بین‌الملل، پاسخگویی و جلوگیری از تکرار جنایات تأکید دارد. ترامپ می‌تواند درباره کارنامه دیپلماتیک خود ادعاهای فراوانی مطرح کند، اما اعتبار صلح بیش از آنکه با تعداد توافق‌های اعلام‌شده سنجیده شود، به پایداری نتایج و کاهش واقعی خشونت وابسته است.